

**БРАТЯ ГРИМ
БЛАГОДАТНОТО
ИЗОБРАЖЕНИЕ, ИЗРАБОТЕНО
ОТ СТЬБЛОТО НА
ЛИСТВЕНИЦА ВЪВ ВАЛДРАСТ**

Превод от немски: Цочо Бояджиев, 2009

chitanka.info

През 1392 година Света Богородица пратила от небето ангел в Тирол, във Валдраст край Зерлесберг. Той застанал пред кухото стъбло на една лиственица и рекъл в името на Божията майка: „Ти, стъбло, трябва да отгледаш изображението на небесната Божия майка.“ Изображението пораснало върху стъблото и две благочестиви пастирчета, Хензле и Петерле от село Мютценс, го забелязали най-напред през 1407 година. Смаяни, те се затичали към селяните и им рекли: „Вървете в планината, там в кухото стъбло стои нещо чудновато, което не дръзнахме да докоснем.“ Светото изображение било разпознато, отрязано от стъблото с трион и пренесено временно в Матрай. То останало там, докато за него не била изградена собствена църква във Валдраст, за което Света Богородица прибегнала до услугите на един беден дърводелец на име Луш, който се бил установил в Матрай. Когато той през нощта срещу Петдесетница лежал в леглото си и спял, дочул глас, който повторил трикратно: „Спиш ли или си буден?“ На третия път той се събудил и попитал: „Кой си ти и какво искаш?“ Гласът отговорил: „Ти трябва да издигнеш параклис в чест на Света Богородица във Валдраст.“ На което дърводелецът отвърнал: „Няма да го направя.“ Ала гласът се завърнал следващата нощ на Петдесетница и провел отново същия разговор. Тогава онзи рекъл: „Прекалено беден съм за това.“ Гласът се доближил до леглото му и през третата нощ на Петдесетница и казал пак същото. Така от грижи дърводелецът не успял да мигне в продължение на три нощи и се обърнал към гласа: „Как мислиш тази работа, та не ме оставяш намира?“ Гласът казал: „Трябва да го направиш!“ Дърводелецът повторил: „Няма да го направя!“ Тогава бил грабнат, издигнат нагоре и дочул същия глас: „Трябва да го направиш, осъзнай се!“ Онзи си рекъл: „О, бедният аз, какво е редно да сторя?“, и казал, че ще построи църквата, стига да знае точното място. Гласът казал: „В гората има зелена ливада, покрита с мъх, легни там и се отпусни, и правилното място ще ти бъде съобщено.“ Дърводелецът отишъл на посоченото място, легнал върху мъха и се отпуснал (оттук местността се казва Почивка в гората, Валдраст). Унесъл се и в съня си дочул две звънчета. Събудил се и видял пред себе си на ливадата, където сега се намира църквата, жена в бели одежди и с дете на ръце, като видението траяло само миг. Тогава той си помислил: Всемогъщи Боже, това очевидно е правилното място! Отправил се натам, където съзрял

видението, и го отбелязал с намерението да построи там църква, а звънчетата звънели, докато правел това, след което вече не се чували. Тогава той си рекъл: „Мили Боже, как ще сторя това? Беден съм и нямам средства да построя такава сграда.“ Гласът се обадил отново: „Върви при благочестивите люде, те ще ти дадат толкова, че да осъществиш делото си. И когато дойде време църквата да бъде осветена, тя ще стои непокътната тридесет и шест години, а сетне ще бъде усъвършенствана и в нея ще се случат велики знамения за вечни времена.“ И като понечил да започне строежа, дърводелецът отишъл при изповедника си и му съобщил всичко. Онзи го пратил при епископа на Бриксен и той ходил пет пъти в града, докато епископът му позволил да започне да гради църквата. Позволениято от епископа било получено във вторник преди празника на свети Панкратий през 1409 година.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.